

adgangen til sådanne erhverv ifølge lovgivning eller myndighedernes praksis heller ikke begrænset ved nogen forskelsbehandling af den i konventionen omhandlede art.

Hvor der er tale om beskæftigelse på det private arbejdsmarked, strækker et ratificerende lands pligt sig kun til i samarbejde med arbejdsgiver- og arbejderorganisationer at gennemføre en politik, der har til formål at fremme ligestilling og bekæmpe forskelsbehandling. Som omtalt i bemærkningerne til det samtidig fremsatte forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af konvention nr. 100 om lige løn til mandlige og kvindelige arbejdere for arbejde af samme værdi agter regeringen at udsende en henvendelse til arbejdsmarkedets parter om ved lønforhandlinger at have opmærksomheden henvendt på ligelønsprincippet og at meddele arbejdsmarkedets parter, at regeringen er villig til, såfremt arbejdsmarkedets organisationer måtte ønske dette, at yde teknisk bistand til vejledning ved princippet praktiske

gennemførelse. Denne henvendelse må ses som et led i en sådan politik, som en regering, der ratificerer den her omhandlede konvention, påtager sig at fremme.

Regeringen finder det rigtigt, at Danmark ved ratifikation af denne konvention giver udtryk for tilslutning til princippet om, at adgangen til beskæftigelse og erhverv ikke er undergivet forskelsbehandling af den i konventionen omhandlede art. Det foreslås derfor, at folketinget giver sin tilslutning til ratifikationen af denne konvention, som hidtil er ratificeret af 5 af Den internationale Arbejdsorganisations medlemslande, heriblandt Norge, og som træder i kraft den 15. juni 1960.

Spørgsmålet, om konventionen skal gælde for Færøerne og Grønland, vil blive forhandlet med vedkommende myndigheder på Færøerne og ministeriet for Grønland. Når resultatet af disse forhandlinger foreligger, vil det blive meddelt Det internationale Arbejdsbureau, hvorvidt konventionen finder anvendelse på Færøerne og i Grønland.